

Dans, dans, dans...

Kareem Raïhani (1971) werd geboren in Tanger. Op zijn negende kwam hij naar Nederland. Als zeventienjarige jongen vertelde hij zijn Marokkaanse vader dat hij danser wilde worden. Nadat deze van de schrik was bekomen, vertrok Kareem naar Amsterdam. Op zoek naar dans, muziek en bovenal diepgang. Die zoektocht duurt nog altijd voort.

Kareem Raïhani: 'Het dansen begon bij een amateurschool in Zandvoort. Mijn dansdocente zag het wel zitten met mij en wees me op een auditie voor de academie. Ik werd aangenomen en koos voor de opleiding Jazz en show-musical. Want nadat ik 'Fame' had gezien, wilde ik die richting op. Na drie maanden kwam ik erachter dat het tappen en de showbizz niets voor mij was. Ik stapte over naar de opleiding moderne theaterdans en studeerde daarop af.'

Klein danserweldje

'Mijn danscarrière duurde kort. Ik was erg jong toen ik begon en zat met mensen in de klas die al vanaf hun derde wisten dat ze danser wilden worden. Ik had heel wat in te halen, maar bleek een talent te zijn. In het derde jaar werd ik door 'Conny Janssen Danst' uit de klas gepikt om haar gezelschap mee

Shaman of Dance, zoekt verdieping op de dansvloer

te doen. Na mijn afstuderen wist ik dat ik met een paar mensen wilde werken: Conny Janssen, Anouk van Dijk en Krisztina de Châtel. Drie toppers. Dat lukte, maar na een paar seizoenen was ik er klaar mee. Ik vond het danswereldje veel te klein. Toch heeft dat het fundament gelegd voor de rest van mijn leven. Het heeft me bewust gemaakt van mijn lichaam.'

Diep in de muziek

'Mijn liefde voor muziek was er altijd al. Dans heeft mij muziek beter doen begrijpen. Sommige choreografen gaan heel diep in de muziek, ze analyseren en begrijpen de partituur van A tot Z voordat ze hem gaan gebruiken. En als je als danser meegaat in dat onderzoek, leer je veel. Daardoor kon ik goed muziek interpreteren toen ik verder ging als dj. Ik begrijp nu pas hoeveel invloed mijn dansachtergrond op de rest van mijn leven heeft. Dans is zo belangrijk voor ons, voor de mensheid. Helaas wordt er in de danswereld vaak vooral vanuit de mind mee omgegaan. De meeste choreografen in Nederland werken puur met structuren: drie tellen naar links, twee tellen naar voren. Conny Janssen is een van de weinigen bij wie je als danser echt vrij kunt zijn, zij heeft die *Schwung*.'

Los in de Roxy

'Ik was een jaar of vier- vijftwintig en begon me steeds minder vrij te voelen. Ik stond op, ging naar de studio om een les te doen, dan naar het theater en weer naar huis. Dag in, dag uit, zes dagen per week. Ondertussen zag ik iedereen om me heen feesten en daar wilde ik bij zijn. Opnieuw ging ik focussen en besloot het binnen de muziek te willen gaan redden. Sinds mijn zeventiende draaide ik plaatjes voor

vrienden en op feestjes. En al studeerde ik hard aan de dansacademie, ik ging op donderdagavond wél dansen in de Roxy. Dan kwam ik om zes uur 's ochtends thuis en om negen uur stond ik weer in de klassieke balletles. Op die leeftijd kun je gelukkig veel hebben. Als ik Dimitri zag draaien, daar in de Roxy, voelde ik: dat ben ik ook. Na zelf gedanst te hebben was het mijn taak anderen te laten dansen. En dat kan op geen doeltreffender manier dan als dj; geen band kan de ervaring van een goede dj evenaren. Dimitri heeft me een paar keer laten invallen bij de Roxy en in de Chemistry. Ik ging voor verschillende vaste clubs werken en in '99 kwam de Panama. Daar mocht ik elke zaterdagavond draaien. Dat deed ik drie jaar lang. Het vestigde me als dj.'

Acid House

'Mijn eerste ervaring met in trance raken op de dansvloer kwam door de Acid House. Zonder drugs, puur op de muziek. Ik had vier of vijf uur non-stop gedanst. Wauw. Die ervaring heeft me echt gevormd. Het was het begin van de house periode en we stonden met zijn allen in loodsen en clubs te dansen, dansen, dansen, totdat we in trance raakten. Met drugs werd die ervaring nog intenser. Later veranderde de muziek en het in trance raken werd steeds minder belangrijk. De muziek van vroeger was slechter qua productie, maar de puurheid die het in zich had, bedoeld om jou heel lang aan het

dansen te brengen, daar moet je nu heel hard naar zoeken. Ik deed alle feesten en festivals en voelde er niets meer bij. Het was alsof ik een trucje aan het doen was. Ik stopte geen energie meer in boekingen en die liepen meteen terug. Na zoveel geld verdiend te hebben met dansen en als dj was ik opeens terug bij af. En ging ik op zoek naar mensen die net zo met muziek bezig waren als ik. Die ook naar verdieping zochten.'

Muzikaal laboratorium

'Ik wilde dieper in de muziek, om te onderzoeken hoe we door muziek in trance kunnen raken. Waarom hebben bepaalde tonen effect op je hart en voel je dat je helemaal opengaat? Muziek, geluid, frequenties, ik wilde weten wat het met mensen doet. Dat deed ik door te experimenteren en in die twintig jaar heb ik veel geleerd. Als ik nu draai, heb ik voor elk moment wel twintig of dertig opties. Ik kijk naar de dansvloer en bepaal wat we gaan doen. Gaan we een stukje dieper, of bewegen we een andere kant op? Ik maak muziek voor mijn dansvloer, voor die mensen. Toen begon ik van feestjes als Nataraj te horen, het eerste blote voeten feest. Dat is mijn publiek, ontdekte ik toen ik erheen ging. Maar ik wilde een nog groter, jonger publiek bereiken, met heel andere muziek. Ik begon te draaien bij Rishis en de Chocolate Club. Het Open Up festival kwam en ook daar ging ik draaien. Ineens zat ik in de scene van yoga en bewustwording. Hier was >>

het de gewoonte dat de dj plaatjes draaide ná de band. Ik moest mensen ervan overtuigen dat ik het anders deed, dat het niet na de band ging gebeuren. Het Open Up festival was een van de eerste organisaties die begreep hoe ik het wilde en waar ik dat kon doen op hoog niveau, met een goede muziekinstallatie. Ik kreeg contact met de oudere generatie, die de trance nog van vroeger kende en er kwam ook een nieuwe, jongere doelgroep.'

Spiritualiteit

'Op het hoogtepunt van mijn house- en technocarrière stond ik op Parkpop met vijftigduizend man voor mijn neus. Een paar jaar later draaide ik op Open Up voor tweehonderd mensen op blote voeten, maar die wél met elkaar de verdieping in wilden gaan. En vijf dagen met elkaar op dat festivalterrein stonden. Wat je dan krijgt op het eindfeest, als je met elkaar al die lagen bent kwijtgeraakt, is zó intens. Daar krijg ik veel meer energie van dan van die vijftigduizend op Parkpop. Op Ibiza ben ik nu veel aan het draaien en daar komen vaak ouderen op mij af die zo blij zijn dat ik de *vibe* terugbreng die het eiland had toen de hippies er kwamen. Dat is heel lang weggeweest. De house was op een gegeven moment alleen nog maar boem, boem, boem. Er zat geen vrijheid meer in. Dat is precies wat ik probeer te bereiken. De momenten waar muziek en dans samenkomen zijn heel diepe momenten. Hier vind ik al mijn antwoorden. Het is mijn spiritualiteit.'

Extase

'Toch was het nog niet diep genoeg en toen ik las over Ecstatic dance, wilde ik dat naar Nederland halen. Ik besprak het met Shanto, de eigenaar van Club Lite, die hetzelfde idee had gekregen. Ecstatic dance is iets dat wereldwijd bestaat. Shanto had de plek en de infrastructuur en ineens had ik een platform waarbinnen ik zelfs met sjamanistische muziek aan de slag kon. Blote voeten, de stilte opzoeken. In een urbanachtige situatie kun je, als je van dansen houdt, niet dichter bij de aarde komen dan met Ecstatic dance. Hier gaat het van

totale extase de hoogte in naar diepe stilte. Mensen dansen, zitten, liggen, mediteren. Voor mij is het ook meditatie. De techniek is zo'n routine geworden, daar hoef ik niet meer bij na te denken. Het enige waarover ik me druk hoef te maken, is dat het volgende nummer binnenkomt met de juiste timing en het vervolgens zo mooi te mixen dat het een grote flow wordt. Ik ga heel goed op die energie die uit de zaal komt. Dat is waarom ik op het podium wil staan, voor die ervaring, het moment van creatie.'

Shine

'Shine is mijn project, mijn avond. En nog volop in ontwikkeling. Daar zijn we anderhalf jaar geleden mee begonnen in Club Lite in Amsterdam en Shine Ibiza is inmiddels ook een feit. Ik ben nu in gesprek om het in Stockholm te gaan doen en zo zijn er nog een paar landen waar het misschien gaat beginnen. Shine is mijn laboratorium. Zo'n laboratorium heb ik in alle clubs waar ik voorheen werkte al gehad. Ik wilde altijd sets van een uur of vijf draaien, daardoor is er ruimte voor diepgang, voor experimenteren. Shine is dansen op blote voeten én er wordt alcohol geschonken. Het is bewust 'clubben', open voor iedereen. Daardoor slaat het een brug tussen verschillende doelgroepen.'

Ibiza

'Mijn weg naar Ibiza heeft ongeveer tien jaar geduurd. Ik wist dat ik niet mijn leven lang in de stad zou willen blijven. Acht jaar geleden ontmoette ik mijn vrouw en we hadden dezelfde droom: in de natuur wonen met heel veel land. Geen klein tuintje, maar echt buiten. We hebben veel vakanties besteed aan het zoeken naar *communities* en kijken hoe het er daar aan toe gaat. Iets meer dan anderhalf jaar geleden kwam dit huis op Ibiza op ons pad en we konden er zo in. Het was voor ons duidelijk dat we dit nu moesten doen, want anders zou het nooit gebeuren. Met onze twee kleine kinderen zijn we vertrokken, het avontuur tegemoet. Dat is een bijzonder en emotioneel proces geweest. Alles is nieuw, ook voor de kinderen. En leuk zo'n stuk land, maar die bomen moeten

wel gesnoeid worden. Naar Amsterdam blijf ik terugkomen. Ik woon zo prachtig op Ibiza en probeer met mijn muziek de energie van de natuur daar mee te nemen naar de stad. Zonder te vergeten dat ik ook een stadsjongen ben.'

100% beleving

'Ik was al op het zuidelijk gedeelte van Ibiza geweest, daar hoefde ik niet te wonen. Een jaar of vijf geleden hoorde ik dat er op het noordelijke deel van het eiland een alternatieve scene was, van de yoga en de Las Dalias markt, de moeder der hippiemarkten. Ik regelde dat ik daar twee jaar achterelkaar mocht draaien en leerde dat deel van het eiland kennen. Er ging een wereld voor me open. Mijn vrouw en ik hebben aan het eiland gevraagd of we mochten blijven en kregen allebei een dikke 'ja'. Nu draai ik met Shine Ibiza op de Las Dalias markt. Het is een prachtige tuin met een restaurant en een dansvloer, waar in het hoogseizoen tot vierduizend mensen per avond op afkomen.'

Energetische reis

'De eerste die bij mij de dansvloer op komt, is de persoon voor wie ik begin te draaien. Diegene probeer ik op zijn gemak te stellen. Naarmate het drukker wordt, worden de sounds wat opzweper. Dan kun je samen op reis. Het is een natuurlijke opbouw van energie. Ik reik het publiek de elementen aan om in een bepaalde sfeer te komen. Als dat gebeurt, ga ik daar weer op in. Het is geven en nemen. We gaan naar de climax, komen rustig terug, het wordt avontuurlijk of opzwepend en dan gaan we opnieuw naar een climax. Soms zie ik mensen die bij wijze van spreken aan de andere kant van het universum terechtkomen met mijn muziek. Dat is puur genieten. Na een avond draaien zit ik bomvol adrenaline en tegelijkertijd ben ik doodmoe. Mijn hoofd is helemaal leeg en ik kan geen normaal gesprek meer voeren. Ik heb vijf uur in een trance gezeten en zit dan nog volledig na te *spacen*. En dan kom ik 's nachts thuis en ben ik degene die een wakker kind mag opvangen. Boem! Terug op aarde. Dat houdt me met beide benen op de grond

en ook daar geniet ik van.'

Om Namó Bhagavate

'Mijn zoon Fela (7) en dochter Céleste (5) groeien op met mijn muziek, de muziek waar ik thuis naar luister en die ik draai op evenementen. Voor hen is dansen niet wat ze op tv zien - want die hebben we niet - maar wat ze op mijn dansvloer meemaken. Als mijn dochter danst, doet ze haar ogen dicht en laat zich leiden door haar lichaam en de muziek. Prachtig om te zien hoe vrij ze daarin is. Ze leren open te staan voor verschillende soorten muziek. Van allerlei artiesten heb ik mantra's bewerkt tot dansmuziek en mijn kinderen zingen de teksten gezellig mee. Zo groeien ze op, met mantramuziek in een nieuw jasje.

Er is veel muziek gemaakt waarbij je in meditatie kan komen. Als je dat hele spectrum oppakt en bewerkt; er beats, bassen, nieuwe geluiden en ritmes aan toevoegt, krijg je waanzinnige dansmuziek. Je hebt hetzelfde meditatie effect, alleen is je lichaam aan het bewegen. Osho deed het ook zo toen westerlingen naar hem toe kwamen om te mediteren. Hij liet ze eerst een tijd dansen om de mind te kalmeren.'

Good Karma

'Een poos geleden hoorde ik van een tante een bijzonder verhaal. Het ging over mijn opa, die opgroeide in een zeer traditionele omgeving in Marokko. Muziek maken mocht absoluut niet, maar hij wilde per se muzikant worden. Hij kocht stiekem een viool en verborg deze op zijn kamer. Op een avond hoorde zijn vader hem spelen, stormde de kamer binnen en smeed het instrument aan stukken. Hij schreeuwde: 'Geen zoon van mij zal ooit muziek maken!' Toen ik later een tour door Marokko deed, heb ik mijn achternaam expres zoveel mogelijk genoemd. Ik geloof dat ik daardoor die karmabanden wel heb doorgeknipt. Jammer dat mijn opa dit niet mee kon maken. Muziek is mijn manier om bij te dragen aan waar het werkelijk om gaat. Om deze aarde iets beter, iets mooier te maken. Het is klein, maar als we overal ter wereld kleine lichtpuntjes neerzetten, zaadjes planten, wordt het vanzelf beter. En ook al wordt het zaadje niet altijd verzorgd, we moeten doorgaan met planten.' <<

Interview: Charlot Spoorenberg

Fotografie: Charlot Spoorenberg (pag. 42 en 45) en Marijke Kodden (pag. 43)

**Geef je op voor ons GRATIS magazine
bewustzijnonline@gmail.com**

'Muziek is mijn manier

om bij te dragen aan dat

waar het werkelijk om gaat'

Kareem Raihani kreeg zijn opleiding aan de dansacademie in Amsterdam. Na een paar jaar bij topgezelschappen gedanst te hebben, besloot hij verder te gaan in de muziek. Als dj heeft hij veel onderzoek gedaan naar het effect van tonen, ritmes en frequenties. Hoe kun je ervoor zorgen dat de harten van je publiek opengaan? Kareem draait in grote alternatieve clubs in Amsterdam en Ibiza en op festivals. www.kareemraihani.nl